

gyászvers apjának, idősebb aczél gézának, a mindig kisémmizett becsületes kishivatalnoknak halálára

mielőtt gyorsított porodra várva megbántana apám e címem
hajtsd ide borostás haldokló fejed legyen a rímem
legyen felnagyított könnyem az érett férfiszándék
hogy a gogoli körben utószor elcsevegjünk én merre szállnék
ha sárga akták között dübörögne végig rajtunk a kor hatalma
s üvöltene át a szögesdróton horogkereszt vagy csillag barma
előttünk pedig mint kitaposott ösvény kanyarogna járványos önkény
éhség és éhbér kilakkozott ülepű nadrágok stoppolt zoknik
rojtos ingnyakak — préselt a kor két kisfröccs között hát megadtad magad
újra látlak amint pár szál hajadat elsimítod s megülöd strici
vezérek előszobáit zászlók alá állsz hazug tribünök előtt lépegetsz
hol sikkasztó fénylik bandita ásít s hiába keresed melyik az a másik
ki veled émeltyeg mindenkit háttal állít ama vezérlő félelem
hagyod hogy koptasson az idő a csörtetések ricsajától menekülsz
a biológia finom pajzsot tart a zabolátlan vadak elé lassan süketülsz
és miközben pörög a cinkelt kártya rokkantan özvegyen árván
mivel a becsületet te még úgy tanultad elsántikálsz szavazni
arra az egyetlen bűnös pártra nem nézel hátra — hogy pörög a kártya
idáig értünk — türelmed és lejáratos hűséged adjon erőt a feltámadásra
mert én ott foglak mindig keresni hol kalandor szögletes mozdulatok mögött
szeppenve tétován feláll a hűség a jó szó a szemérmesen ruganyos indulat
ha fillérekért dolgozni látok mosolytalan gondterhelt megtört arcokat
ha tisztára söprik az utcát s megigazítanak egy letört lécet
te biztos ott leszel s nézel át szomorú szemekkel mert távolodva
mind jobban érdekelsz mivel öregszem magam is s untatnak már a fitogtatások
valami termékeny bő magányra vágyom hol mérce a szürke fölbecsült életed
filozófia a sorsod melynek közepén ott virít a kérdés: lesz-e vagy volt jobb
ami érték bennünk — szerelmes érzés földi vágyak haláltudat és gondolat